

Г. М. Аніканова

Енергодар

ЕНЕРГОДАР – місто обласного значення [Запорізької області](#). Знаходиться на лівому березі Дніпра (Кахов. водосховища), за 132 км від обл. центру. Пл. 2,8 км². Насел. 56 180 осіб (2001, складає 119,3 % до 1989): українців – 57 %, росіян – 40 %, проживають також білоруси, вірмени, євреї. Е. поділено на 6 мікрорайонів. Має автобусне сполучення з Бердянськом, Запоріжжям, Дніпропетровськом, Донецьком, Миколаєвом, Одесою, Харковом, Херсоном. Розвинений річк. транспорт. Засн. 1970 з поч. будівництва [Запорізької ТЕС](#) (1-й блок потуж. 300 тис. кВт введено в експлуатацію 1972). У 1981 тут розпочато спорудження [Запорізької АЕС](#), яка нині є найбільшою в Європі. Від 1972 – сучасна назва, від 1985 – місто. Окрім електростанцій, в Е. працюють приватне підприємство «Енхол», підприємство «Атоменергомаш», ТОВ «Велич». Є 11 заг.-осв. навч. закладів, 10 дитсадків (2 – санатор. типу), Інститут держ. та муніципал. управління Класич. приват. університету, муз. та художня школи; 5 б-к, Палац культури «Сучасник», культурно-діловий центр Запоріж. АЕС, [Енергодарський художній виставковий зал](#); станція юних туристів, клуб юних моряків, дит.-юнац. клуб фіз. підготовки, Центр дит. та юнац. творчості; міська спеціаліз. мед.-сан. частина, 2 санаторії-профілакторії; 2 готелі, відділ. 4-х банків; парк культури та відпочинку. Нар. творчі колективи: оркестр нар. інструментів «Джерела», хор «Червона калина», театр Палацу культури «Сучасник». Виходить г. [«Время и мы»](#). Реліг. громади: УПЦ МП, УПЦ КП, юдеїв. Встановлено пам'ятники Т. Шевченку, Р. Хеноху, пам'ятні мемор. стели загиблomu капітану-лейтенанту атом. підвод. човна «Курськ» С. Логінову та на місці перепоховання рад. воїнів 2-ї світової війни, пам'ятний знак воїнам-афганцям. Серед видат. уродженців – боксери *Володимир Сидоренко* та *Валерій Сидоренко*. З Е. пов'язані життя та діяльність чл. НСКУ *О. Попової*, промисловця, політ. діяча [В. Бронникова](#), повного кавалера ордена Слави [Г. Корюкова](#).

Бібліографічний опис:

Енергодар / Г. М. Аніканова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17894>. – Останнє поновлення : 1 січ. 2023.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).